

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Finansministeren siger, at når der er enighed om det udvidede totalbalanceprincip og dets funktion og opgørelse i forbindelse med opgaveforskydningen, og der er enighed om udgiftsniveauet, bliver man også enige om tallene. Det er vel i virkeligheden det, forhandlingerne er reduceret til: Man regner på tallene fra henholdsvis Finansministeriet, KL og Regionsforeningen, og så finder man frem til en vurdering af, hvad de relevante tal er. Men vækstrammen er ikke til diskussion, eller er den?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil godt sige helt ærligt: Jeg mener, det er enhver regerings ansvar at styre den samlede økonomi i samfundet. Jeg mener i virkeligheden, det er regeringens ansvar, at der er styr på den samlede økonomi i samfundet. Det var også baggrunden for den linje, der blev lagt af den tidligere regering, og den målsætning følger vi, når det gælder væksten i det offentlige forbrug. Vi har tallene fra den gamle regerings eget planlægningsgrundlag, og det er en kvalitet i sig selv, at der er styr på den offentlige økonomi, for det betyder lige præcis, at man kan tilbyde velfærdsforbedringer hvert eneste år og ikke kommer ud for, at der pludselig optræder perioder, hvor man skal reducere velfærden.

Årsagen til forskellen mellem Danmark og andre lande er, at vi har haft bedre styr på den offentlige økonomi, og derfor har vi også et større succesfelt, når det gælder om at nedbringe ledigheden, altså få flest mulige i arbejde. Vi har været i stand til hvert eneste år at øge det samlede offentlige serviceniveau, hvor andre lande har måttet reducere deres serviceniveauer, og det skyldes i virkeligheden én ting, nemlig at vi tilstræber at lægge en fast linje for udviklingen i det offentlige. Det anser jeg for en præmis og et ansvar, som enhver regering skal have, og jeg er helt sikker på, at hvis den tidligere regering stadig havde haft magten, ville den også mene, at det er et sobert standpunkt at indtage.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pia Gjellerup for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal kvittere for den store ros for den høje grad af sundhed i økonomien, som den daværende SR-regering etablerede op gennem 1990'erne og til og med 2001.

Det, jeg gerne vil spørge til, er, om finansministerens mange ord skal forstås sådan, at rammen for den lavvækst, kommunerne har fået til ladelse til, er fastlagt af regeringen og ikke er til diskussion ved forhandlingerne. Det kan man jo svare ja eller nej til. Er rammen fastlagt af regeringen?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er jo sådan, at enhver regering, der har ansvaret for økonomien, må fastlægge en overordnet ramme. Jeg tror, det ud fra ethvert sobert synspunkt i enhver økonomisk teori gælder, at der er en ramme og en grænse for, hvor mange ressourcer man i alt kan anvende. Det er i virkeligheden forudsætningen for at kunne have sunde offentlige finanser, og sådan vil det også være her.

Man kan altså ikke diskutere, hvordan man reelt fra år til år kan vurdere en langtidstendens, hvis man ikke har en langtidstrend at følge. Det er sådan set umuligt, og derfor er udgangspunktet selvfølgelig, at vi har nogle begrænsninger for, hvor meget det offentlige konsum kan stige under et, og der er ikke noget mærkeligt i, at de grænser bliver publiceret og er blevet det hvert eneste år, så de ikke er ukendt for nogen. Det er 0,5 pct.s realvækst i det offentlige konsum, det er ikke noget nyt, det er ingen hemmelighed, og det er årsagen til, at vi har de succesrater, som vi har i Danmark med vækst i det offentlige konsum og en realvækst, samtidig med at vi har en galopperende positiv udvikling i økonomien, nedbringelse af gæld og meget lav ledighed.

KL 15.20

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg vil gerne spørge finansministeren angående kommentaren til mit indlæg.

Jeg er enig i, at vi selvfølgelig ikke kan skabe millimeterretfærdighed, men årsagen til, at mange kommuner kommer i den situation, at de faktisk skal spare, kunne jo være, at der er stillet for store krav til, hvor meget de selv skal finansiere, så 0,5 pct. faktisk er for lidt til at løse opgaverne på den måde, der er meldt ud. Det kunne